

Христос воскрес!

Ево дана којег створи Господ да се радујемо и веселимо у њему! Радујмо се данас славноме Васкрсењу Христовоме које славио четрдесет дана, од Његовог Васкрсења до Спасовдана. Све ове дане ми се поздрављамо тим сверадосним поздравом: *Христос васкрсе!* и одговарамо: *Ваистину васкрсе!* Тиме ми потврђујемо своју веру, православну веру у Васкрсење Христово. Јер Васкрсење Христово је темељ и основ наше вере, извор свих добара у Цркви Христовој и спасења свих нас људи. Зато је Господ и дошао на земљу, родио се као младенац у Витлејему, пострадао од злочинаца на Голготи, васкрсао у трећи дан и вазнео се на небо ради нас људи и ради нашега спасења. Васкрсење Христово потврђено је, браћо и сестре, многим знацима, чудесима и јављањима Његовим после Васкрсења, најпре Његовим ученицима, женама Мирносицама и многима другима. У току четрдесет дана Он се јављао и сведочио да је Он истинити Бог и Син Божји, да је истинити богочовек и онај обећани Месија којег је Бог обећао још праоцу нашем Адаму у рају, да ће послати Спаситеља света.

Сведоци Његовога Васкрсења су, рекох, многобројни. И данас славио неке од Његових сведока. Данас је недеља посвећена исцељењу ослабљенога у бањи Витезди. Ето славнога чуда, ето славнога сведока Васкрсења Христовога! Јер ко је могао да подигне ослабљеног човека, парализованог, који је тридесет и осам година болује и лежи на кревету, да га својом речју може да подигне и да постане здрав. Заиста, само то Бог може да учини и тиме је Господ још за живота показао, и многим другим чудесима, да је Он заиста Син Божји и да је Бог и богочовек. Али, имамо још данас сведока који сведоче о Васкрсењу Христовоме. Господ је једном приликом рекао Својим ученицима: „Ја сам чокот а ви лозе винограда на чокоту.“ Значи, све што пролази добро из чокота долази а иде кроз гране и предаје се другима. Једна од тих грана и јесте данашњи дивни светитељ кога прослављамо, коме је овај храм овде посвећен, кога многи, видим, данас славе. То је Свети Николај Мирликијски Чудотворац који је био један од великих ревнитеља за Веру Православну. Био је један од великих угодника Божјих, један од великих милостивих људи који су бринули не само о спасењу душе него и о невољама своје пастве и помагали су свуда где је то било потребно.

Свети отац наш Николај јесте дивни пример. У његовом тропару се каже да је он правило вере и образац кротости. Значи, треба да се угледамо на њега, да живимо као што је он живео, да држимо веру који је он држао и како је он држао и да будемо такође милосрдни као што је био он милостив према невољнима, према сиромашнима, према беднима. Али, пре свега он је био велики ревнитељ за истину Божју, за правду Божју, за веру праву у Господа Христа и Његово Васкрсење. Свети Николај је био један од Светих Отаца присутних на Првом васељенском сабору када се Света Црква борила са једном опаком јереси - аријанством. И ту је био и Арије којег су оци покушавали да увере и да га позову на исправљање али није вредело. Никакве речи нису помогле. Онда је Свети Николај који је био ту, будући да види да не може ништа да га уразуми, он је пришао и

опалио му један шамар. Необично, да, али то је она ревност која покреће и светитеље Божје на таква дела. То је било за све оце Сабора скандал у то време и они су се договорили, казнили су Светог Николаја, скинули му знаке епископства, омофор, митру и све друго, јер је по канонима забрањено да свештено лице удара и бије друге људе без обзира ко они били. Али, у току сна следеће ноћи, Господ се јавио и Мајка Богородица некима од тих отаца са знацима архијерејства Светог Николаја који му то враћају. То је био знак да је његова ревност била богоугодна и да је заслужан похвале а не казне. И тиме је он постао и нама образац и кротости али и ревности за праву Веру Православну. И ми овде данас сабрани и ми смо сведоци Васкрсења Христовога, јер да није било Васкрсења Христовога не би било Цркве Његове, не би било хришћанства у свету, не би било ни ове овде цркве ни нас у њој.

Данас браћо и сестре, овај манастир овде слави као свога заштитника Светог Николаја као манастирску славу. Поред манастира овај дивни празник слави и ктитор овога манастира, господин Милоје Стевановић одавде из Чачка, који се потрудио и подигао ову светињу да се имамо где Богу молити. Али, по обичају нашем, када манастир или црква нека слави свога заштитника онда поред манастира и неко од верника буде домаћин на тој слави и заједно са манастиром припремају ту славу. Данас је домаћин заједно са манастиром, са мати Саром, Славиша Арсић из Београда, а нови домаћин за идућу годину јесте Зоран Шпајаковић из Чачка. Али, браћо и сестре, данас имамо још један разлог за велику нашу духовну радост. Били сте присутни да један млад човек, наш верник, удостојио се да прими свештенички чин, да буде слуга Божијег олтара, да буде молитвеник пред Богом, пред престолом Божјим не само за себе и своју фамилију него и за све нас и за све православне хришћане у свету, пре свега за оне у нашем многострадалном и многогрешном народу. То је наш отац Далибор који је пре неког времена обратио се нама и, ево, Господ га је и удостојио тога великога узвишенога чина и позива. Нека срећно носи овај знак Божије милости и нека буде на славу Божију и на спасење његово и онима којима буде служио.

Нека је срећна и Богом благословена данашња слава и осталим свечарима чији су колачи овде били пресечени и свима онима који су данас овде дошли на ову славу.

Христос васкрсе!